No. 1978 Zaterdag 10 December 1921. 38ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSHCE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Overzijde.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

DE ONBEVLEKTE.

Geen kunstenaar had ooit subliemer ideaal voor oogen dan God zelf, toen de Heer sprak:

Laat ons den mensch maken naar ons beeld en gelijkenis."

De eerste mensch, het pronkjuweel der Schepping, straalde heerlijk in gave volkomenheid der oorspronkelijke recht vaardigheid.

De geest verlicht door de ware kennis van den waren God, het hart doorgloeid van zuivere, dankbare liefde tot zijn Schepper; het lichaam, zonder lage begeerlijkheid, gewillig steeds bereid de ziel in alles te helpen om hier op aarde eer te geven aan God, in handel en wandel een afstraling te zijn van Gods heerlijkheid.

De zonde verduisterde het licht des verstands, bracht opstandige hoogmoed in het eertijds zachte, nederige hart; joeg dierlijke drift door het vleesch, dat nu te heerschen zocht over den geest.

De gelijkenis met God ging goeddeels verloren, het beeld van God viel in de ziel bijna niet meer te herkennen.

Maar weer schitterde het Goddelijk ideaal, Gods beeld en gelijkenis, in gave schoonheid bij de schepping der reine ziel van Maria. Zij was voorbestemd de Moeder te worden van Gods Zoon, die op aarde zou komen om de zonde der wereld weg te nemen.

De Zon der Gerechtigheid wierp zijn verlichtende, zuiverende stralen vooruit, zijn heerlijken opgang aankondigend in zacht tintelend licht der zoet stralende Morgenster.

Maria deelde in de Verlossing der wereld op de meest volkomen wijze.

De oneindige verdiensten van haren Zoon, de Verlosser der Wereld, vrijwaarden zijn bloedeigen Moeder voor alle besmetting der zonde. Vanaf het eerste oogenblik harer ontvangenis was Maria's ziel geheel schoon en zonder de minste vlek, omdat zij vol was van genade, dat is: omdat God die ziel lief had van stonde af aan als de ziel zijner Moeder. Geen ondeelbaar oogenblik zelfs kon God de ziel, het voornaamste deel zijner Moeder, haten, evenmin als de levensgeest van Maria ook maar een seconde lang afkeerig kon zijn van haar God.

Neen! tusschen Moeder en Zoon heerschte altijd de reinste, de zuiverste liefde, immer aangroeiend tot het oogenblik, dat het Woord is vleesch geworden en God de menschelijke natuur aannam in de zuivere schoot der Maagd, heiliger dan het Heilige der heiligen van het Oude Verbond.

In Maria werd het ideaal van Gods schepping weder bereikt en nog verhoogd bovendien.

Maria's reine ziel, vol genade, vol liefde, was een heerlijk beeld Gods en zuivere gelijkenis.

Maria's lichaam, Maria's wezenstrekken geleken op Jesus, haar Zoon, Zoon ook van God en aan God gelijk, zooals een Zoon gelijken kan op zijn Moeder.

Is het wonder, dat de Katholieken zoo innig vereeren de Moedermaagd, de Onbevlekte, het hoogste ideaal der Vrouw, het reinste beeld der Moeder!

Wat pleit de Mariavereering sterk voor de verhevenheid van den katholieken Godsdienst.

Alle menschen zijn schepselen Gods; maar niet allen weten God te eeren en te dienen als hun Schepper.

De Katholieke Gods-dienst en Godsvereering trekt daarom zoo sterk aan, omdat het menschelijke in den mensch niet wordt vernietigd, maar gezuiverd en hoog verheven, en als vergeestelijkt vergoddelijkt. Hoe natuurlijk, dat de hoogste Vrouw de hoogste eer geniet. En dat die Vrouw is, de Onbevlekte, het ideaal van zuiver zijn van alle smet, van allen schijn en schaduw zelfs van zonde.

Christus, de Zoon Gods, is het evenbeeld zijns Vaders, aan God gelijk.

Maria, zijne Moeder, door Christus' verdiensten onbevlekt bewaard, is het heerlijkste beeld Gods, zijn zuiverste gelijkenis, door God zelf gezocht bij de schepping.

Onafhankelijkheidszin.

De geest des tijds, de zucht naar onafhankelijkheid, kwam ook tot uiting in het Rapport der Belastingcommissie.

De Heeren meenen, dat naast een ernstig streven naar meer bezuiniging ook meerdere zeggenschap aan de kolonie moet worden toegekend.

Deze meening wordt algemeen gedeeld, niet alleen hier in de Kolonie zelve, maar ook in het Moederland, waar men al lang doende is de Nederlandsche Grondwet in dien geest te wijzigen.

Gouverneur BRANTJES is dezelfde meening toegedaan, gelijk Zijne Excellentie uitdrukkelijk verklaarde bij het eerste interview, aan een reporter van *De Telegraaf* toegestaan, een paar dagen na zijn benoeming.

De Heeren der Commissie kunnen dus gerust zijn.

Zij deden goed dit algemeen verlangen naar meerdere zeggenschap over eigen zaken op te nemen in hun rapport.

Maar verkeerd was het deze meerdere zeggenschap der Kolonie alleen te beperken tot den Kolonialen Raad.

De Koloniale Raad is de Kolonie niet.

De Koloniale Raad, zooals deze nu is samengesteld, vertegenwoordigt zelfs de Kolonie niet, want met de algemeene belangen der overgroote meerderheid der bevolking wordt zoo goed als geen rekening gehouden.

Uit eigen beweging iets voorstellen, wat in het werkelijk, goed begrepen, belang der overgroote meerderheid is, zal deze Raad niet gauw doen.

Maar wel steeds systematisch afstemmen, of beknibbelen, alles wat in het belang van het volk als zoodanig, door het Koloniaal Bestuur mocht worden voorgesteld.

De reden van deze abnormale houding van den Kolonialen Raad is niet ver te zoeken.

De overgroote meerderheid der Bevolking is Katholiek.

De algemeene Volksbelangen zijn tevens KATHOLIEKE belangen. En die te bevorderen! Dat in der eeuwigheid niet!

Een anti-katholieke Raad als vertegenwoordiging van een Katholieke Bevolking is een groot onding.

De Katholieke belangen, de hoogste en voornaamste belangen des volks, worden door een anti-katholieken Raad tegengewerkt eerder dan behartigd.

Eeredienst, onderwijs, ziekenverpleging, opvoeding van verwaarloosde jeugd, het vindt allemaal geen genade in het vijandige oog van den Raad.

De drie Katholieke Leden, hoe eminent ook, blijven immer in de minderheid, als het op stemmen aankomt. En zoo vallen alle voorstellen, in het belang van het Katholieke Volk door het Koloniaal Bestuur gedaan.

Dat de Hooge Regeering in Nederland bijv. de verknoeide Onderwijswet terugstuurde aan den Raad en den Heeren dwong het neutraliteitsprincipe te lichten uit een verordening uitsluitend voor de Katholieke Scholen in het leven geroepen, betreurt de Bevolking van Curaçao bij overgroote meerderheid geenszins.

Zij juicht dat veeleer toe? Zij is de Regeering oprecht dankbaar zoo herhaaldelijk ter juister tijde opgetreden te zijn en meermalen gebruik te hebben gemaakt van haar goed recht, haar bij Regeeringsreglement toegekend, om door den Raad goedgekeurde of gewijzigde Verordeningen te vernietigen en bij Koninklijk Besluit de zaak te regelen in het algemeen belang der Katholieke Bevolking.

Dat noemen wij geen wijsneuzige inmenging der Regeering in Koloniale aangelegenheden, geen spotten met het zelfbestemmingsrecht, met de zoo hoog aangeslagen autonomie der Kolonie; het was een ridderlijke bescherming van de onderdrukte armen, een grondwettelijke verdediging van de onwettig miskende meerderheid der Bevolking.

Die bescherming en verdediging geschiedde geheel volgens het Beleid der Regeering, want de autonomie aan de Kolonie verleend is slechts een betrekkelijke, onder waakzaam toezicht en hoogere goedkeuring der Regeering in het Moederland.

De verhouding tusschen Moederland en Kolonie sluit immer eenige afhankelijkheid in.

Wanneer die afhankelijkheid gebruikt wordt ten goede, in het algemeen belang der Bevolking, zit daar niets vernederends en pijnlijks in voor de Kolonie in het algemeen. De eerbiediging en erkenning der Heiligste Rechten van het Volk worden er door gewaarborgd.

Als de anti-katholieke leden van den Raad den tik op neus en vingers voelen, hadden ze den neus maar niet zoo hoog in den wind moeten steken en hun vingers afhouden van 's volks dierbaarste rechten.

De meerdere zeggenschap eischen wij dus op allereerst voor de Katholieke Bevolking der Kolonie, opdat de Kolonie, waartoe toch zeker ook de overgroote meerderheid der Bevolking behoort, niet maar steeds haar heiligste rechten ziet verkracht.

Wanneer ook de Katholieke Bevolking vrijuit haar meening zal mogen zeggen in den Kolonialen Raad en wanneer met die Katholieke meening eerlijk rekening wordt gehouden, als te zijn de overtuiging van verreweg de meerderheid der Bevolking, zal de Hooge Regeering in Nederland van zelf minder gelegenheid hebben om bij *principieële vraagstukken* tusschen beide te treden in het belang der Katholieken.

Dat ook niets beduidende posten beduimeld worden door de Hooge Regeering, betreuren wij even sterk als het niet-katholieke deel der Bevolking, en wenschen eveneens, dat in dergelijke ondergeschikte gevallen, kleine huishoudelijke zaken, meer rekening worde gehouden met het gevoelen van den Raad.

Maar, zoodra er hoogere beginselen bij betrokken zijn, hopen we, dat steeds de Hooge Regeering nauwlettend zal blijven toezien, dat de Katholieken niet worden benadeeld en achtergesteld.

We hebben daarom wel eenige bedenking tegen

Conclusie I.

Uitgaven ten laste van de Kolonie door de Kolonie niet gewenscht, dienen door het Moederland niet gedaan te worden, tenzij het Moederland deze uitgaven *geheel zelf draagt*.

De kolonie is niet de Koloniale Raad.

Het niet of wel wenschelijke eener uitgave blijkt niet uitsluitend uit het aannemen of afstemmen daarvan door den Kolonialen Raad.

Ook de Koloniale Pers mag daarbij beschouwd worden het orgaan te zijn der Publieke Opinie.

Ook in de Pers komt het gevoelen der Kolonie, dat is der Bevolking tot uiting.

De Heeren der Commissie zijn het ten deele hierin met ons eens. Ja, de Koloniale Raad zelve deelt ons gevoelen.

Algemeen toch is het verlangen, ook door de Commissie geuit in *Conclusie V*: dat

De Raad anders (dient) samengesteld te worden dan thans.

Maar de motiveering der Commissie zoodat een meer opgewekt parlementair leven kan ontstaan,

is niet de meest juiste, noch de voornaamste.

Hoofdmotief, waarom de Koloniale Raad anders behoort te worden samengesteld, is

opdat het gevoelen der overgroote meerderheid van de Bevolking ook tot uiting kome.

Zooals de Raad thans is samengesteld wordt, bij principiëele vraagstukken van het allerhoogste en heiligste belang, de meerderheid steeds onderdrukt door de minderheid.

En die liberale wantoestand is allang uit den tijd. Daaraan dient een eind gemaakt; voor eens en voor al.

Een keurkorps.

In het Koloniaal Verslag 1921 E § 4 lezen we onder

POLITIE

De sterkte der politie was op 31 December 1920 113 man, nl. een commissaris, vijf hoofdagenten waarvan wee met een jaar verlof wegens tien jaren onafgebroken dienst in de kolonie, die beiden dat verlof in de kolonie doorbrachten, zeventien agenten eerste en negentig agenten tweede klasse, waarvan twee met een jaar verlof in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

Op bovengenoemden datum was er bij de politie een tekort van twee man nl. twee agenten tweede klasse.

Onder de agenten eerste en tweede klasse zijn twee en dertig voor memorie gevoerde militairen van het garnizoen,

De begrooting voor 1920 gaf de gelegenheid om het politiekorps met drie agenten van politie tweede klasse uit te breiden, nl. één voor Bonaire, één voor Aruba en één voor Saba. De eerste twee zijn in datzelfde jaar aangesteld; de laatste is met ingang van 1 Januari 1921 benoemd.

Bij de begrooting van 1921 is een krediet beschikbaar gesteld om het korps met 25 man te vermeerderen.

In de rangen van agenten eerste en tweede klasse hebben in den regel tijdelijke benoemingen plaats gehad, met het oog op eene wenschelijk geachte reorganisatie. Slechts één agent eerste klasse is echter definitief aangesteld.

In de vacature van inspecteur is nog niet kunnen worden voorzien.

De commissaris gaf aan de manschappen theorie.

Het gedrag, de ijver en de bekwaamheid der politieagenten lieten veel te wenschen over; een hoofdagent werd met eene berisping gestraft, aan vier agenten eerste klasse werden te zamen acht boeten en één strafdienst opgelegd en aan negen en twintig agenten tweede klasse te zamen vier en zeventig straffen, t. w. twintig boeten, dertig intrekkingen van vrije dagen, achtien straffdiensten en zes berispingen.

Verscheidene goede krachten namen ontslag, omdat zij in de burgermaatschappij beter bezoldigde betrekkingen konden krijgen. Vele voor memorie gevoerde militairen keerden, ter verbetering van hun positie, naar het garnizoen terug. Hierdoor en doordat de opengevallen plaatsen om dezelfde redenen niet door goede elementen konden worden aangevuld, is het peil van het korps, dat toch al niet bijzonder hoog was, nog gedaald.

De voortdurende verwisseling van personeel veroorzaakte een aanmerkelijke toeneming van de kosten voor uniformkleeding en schoeisel.

Wegens ziekte werden in het St. Elisabeths Gasthuis of in het Militair Hospitaal drie hoofdagenten, vijf agenten eerste klasse en veertien agenten tweede klasse opgenomen, terwijl vijf hoofdagenten, vier agenten eerste klasse en zeven en twintig agenten tweede klasse eens of meermalen ziekteverlof genoten. Drie hoofdagenten, vijf agenten eerste klasse en veertien agenten tweede klasse bleven wegens ongesteldheid eenige dagen buiten dienst

En dergelijke Politie durven wij smalend een Keurkorps heeten?

Niets ligt verder van onze bedoeling.

Maar we zijn nu al zoolang aan 't organiseeren en reorganiseeren *vice versa*, dat het een film zonder eind lijkt.

Toch moet er een einde aan komen. Onze Kolonie heeft een goed georganiseerde Politie hard noodig.

Waar zit dan de fout, dat er maar geen goede Politie kan komen?

In de organisatie zelve.

Men wil het heele korps te gelijk reorganiseeren.

Dat is te veel hooi op onze vork genomen.

Begin met een paar, begin met een

KEURKORPS.

Wat is de hoofdoorzaak, dat de herhaalde reorganisatie van Politie

zoo weinig resultaat opleverde ?

De vlottende manschappen.

We hebben meer dan een Procureur generaal gekend, maar steeds hoorden we dezelfde klacht over dat onophoudelijk komen en gaan.

Er is maar een heel klein

BLIJVEND GEDEELTE.

En dat blijvend gedeelte moet de kern vormen voor het toekomstig keurkorps. De mannen, die tot dat blijvend gedeelte behooren, toonen liefde te hebben voor hun betrekking, daar een levenstaak van te willen maken en een familiebestaan daarin te zoeken.

Dat nu voor dat blijvend gedeelte goed worde gezorgd om te houden wat men heeft, en wat goed is beter te maken.

Laat die mannen theoretisch beter ontwikkelen, dat zij een dieper inzicht krijgen in de taak der Politie, hun betrekking niet als een baantje beschouwen, maar zelf eerbied er voor hebben als voor een levensroeping, een levenswijding.

Dat de godsdienstig aangelegden meer steun zoeken bij hun godsdienst, elkander beter sterken door godsdienstig vereenigingsleven, ter onderlinge opwekking en voorlichting.

Dat het dan mogelijk worde gemaakt aan hen die goed willen, ook goed te kunnen.

De dienst behoort voor het keurkorps zóó te worden ingedeeld, dat zij nooit door overladen werk uitgeput raken en zich afgebeuld voelen.

Zij moeten behoorlijk tijd hebben voor hun eigen hoogere plichten tegenover God en Familie. Het loon moet tot blijven nopen, de promotie tot het doen van zijn best prikkelen.

Tracht deze goede kern langzamerhand uit te breiden door definitieve benoeming van goede elementen, die door een paar jaar trouwen dienst blijk hebben gegeven te willen blijven bij de Politie.

Zóó zal langzamerhand de Politie gereorganiseerd worden van binnenuit, wat de meest natuurlijke reorganisatie is en die ook het beste stand houdt.

Het Keurkorps kan onmiddelijk gevormd worden uit de beste elementen van het blijvend gedeelte.

Dat Keurkorps ontvange uitgebreider theorie, betere bezoldiging en doelmatiger indeeling van dienst.

Men trachte het gehalte van dit Keurkorps te verhoogen door aan te sporen tot het vormen eener vereeniging en de gelegenheid open te stellen tot het trouw vervullen van de hoogste plichten van iederen mensch, de godsdienstplichten.

Slechts in dien geest verwachten we iets van reorganisatie der Politie, anders vreezen we zal weer geschieden, wat tot dusverre altijd is geschied, dat iedere nieuwe organisatie weer opnieuw gereorganiseerd moet worden, tot in het oneindige toe.

CORRESPONDENTIE.

Aruba, 26 November.

Paardenbaai.

Met de „Frieda" kwam hier aan de Heer Barends, opzichter van Openbare Werken op Curaçao.

De komst van dien opzichter hier ter plaatse heeft betrekking met 't voltooien van de uitdieping der Paardenbaai, die ruim 'n jaar gaande is.

Van de uitgebaggerde specie werd reeds 'n groot stuk van de kust der Paardenbaai tegenover 't Gouvt. Kantoor gedempt, dat heden goede diensten bewijst aan de scheepvaart in deze haven.

Hoopen zand, granietsteenen en ertsen worden op dien nieuwen steiger opgehoopt voor lading van: Gracias a Maria, Albertina, Inmaculada, Emma, Engracia en Amadeo, die alles vervoeren voor de Curaçaosche Petroleum-Maatschappij en de Phosphaat Maatschappij Sta Barbara. De schepen laten hunne booten op die steiger schoonmaken en verven. Daartegenover wordt de Duitsche Bark „Anita" gesloopt en de dikke planken worden op den steiger neergelegd. De eigenaar van deze brik heeft op den nieuwen steiger een voorloopig houten afdakje getimmerd, daar die Heer nergens op Aruba een woning te huur kon vinden. — Ook op Aruba woningnood.

In de laatste dagen begon de baggermachine ook de zee aan den oostkant van den steiger, waar er nooit werd gebaggerd, uit te diepen. Is deze kant diep genoeg, dan kunnen de schepen ook aan dien kant meren om te laden en te lossen, wat vroeger nooit gebeurde, omdat die zeekant te ondiep is.

Deze week zijn er eenige werklui begonnen tegen den westkust van den mond van Lagoen, waarheen de rooiregens, zand, heggen, cocospalm enz. gewoonlijk meesleuren, een zwaren steenen Dam aan te leggen. De lange dijk zal dwars naar zuidoost tegenover den breeden mond van 't Lagoen loopen, waar 't zandeilandje, dat in de Paardenbaai ligt, begint.

Uit de merkpalen, die op die plaats zijn aangebracht, kan men opmaken, dat de lengte van dien steenen dam iets grooter zal zijn dan de breedte van dat zandeiland bij den mond van lagoen, en dat is 60 Meters, terwijl de breedte 3½ M. en de hoogte 4 M boven den hoogsten waterstand zal zijn.

Die zware dam — de rooiwaterleider — zal bij grooten regen 't rooiwater met zand, langs Heintje Croes en deze dam, naar 't Oosten van 't zandeilandje in de badplaats genaamd: *Vijver* leiden, terwijl de rest van 't zand enz., enz., tegen dien breeden, hoogen dijk zal achterblijven of mee met 't rooiwater naar den vijver gaan. (Zie topografische kaart van Aruba.) Zoodoende zal de ruim één jaar uitgediepte ankerplaats der schepen in deze Baai, ten westen en zuidwesten van 't zandeilandje, heelemaal van verzanden bij groote rooiregen op dit eiland bevrijd blijven.

We vinden 't aanleggen van die waterkeering op die plaats, teneinde de Paardenbaai schoon te houden, een zeer goede maatregel van ons gouvernement. De persoon, die dit idee om een dam op die plaats te leggen heeft uitgedacht, moet een schrander man zijn, want hiermede wordt het moeilijke vraagstuk opgelost, namelijk: Wat kan gedaan worden bij den grooten regen, om 't rooiwater tegen te houden, te leiden of te beletten een deel van Paardenbaai te verzanden.

Naar men ons vertelt, zal tegen eind December 't baggerwerk in deze Baai geheel gestaakt worden, terwijl men maar door zal gaan met 't afmaken van den Dam.

Jammer, dat ons Gouvernement de Punt van dat zandeiland in de Paardenbaai genaamd ZWARTBOEI blauw-blauw laat; want vele schepen zijn bij het omzeilen van dien landtong daar vast geraakt.

Landen verzanden, en zanden verlanden.

INGEZONDEN.

VER.; „COMITÉ TER BEVORDERING VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK VÓÓR HET HUWELIJK" Eere voorzitter Mr. H. C. DRESSELHUYS.

Onze Vereeniging richte onlangs het verzoek tot het Gemeentebestuur van 's-Gravenhage, om door den ambtenaar van den Burgelijken Stand aan personen die huwelijksaangifte doen uit te reiken „Een woord ter ernstige overweging", waarvan de inhoud aan den voet dezes is afgedrukt.

Op dit verzoek mochten wij een goedgunstige beschikking ontvangen.

Met recht kan hier gezegd worden: „Les idées marchent".

Wij zouden thans niets liever doen dan diligent blijven en ons wenden tot alle overige Gemeenten in ons land — de kleinste niet uitgezonderd — met verzoek, om dit door de Residentie gegeven voorbeeld te volgen.

Doch hiertoe dienen wij over de noodige middelen te kunnen beschikken. En dit nu is niet het geval. Onze kas is leeg; erger nog, zij sluit met een deficit, mede tengevolge van de groote kosten door onze deelname aan de hygienische tentoonstelling te Amsterdan, waarvoor wij o. a. lieten vervaardigen een sprekend aquarel, voorstellende Mozes op den berg Sinaï, met als onderschrift eenige woorden getrokken uit den tekst Exodus 20:5

Waar wij meer dan ooit overtuigd zijn van de groote sociaal-hygienische beteekenis onzer propaganda, welke o. a. beoogt om door plaat, woord en geschrift in alle lagen der bevolking het verantwoordelijkheidsbesef op te wekken met betrekking tot het ouderschap, achten wij ons niet verantwoord die propaganda stop te zetten, zonder een poging te wagen daartoe de noodige contanten te verkrijgen.

Wij verzoeken daarom allen, die met ons de overtuiging deelen, dat hier een goed werk wordt verricht, dat met alle kracht dient te worden voortgezet, daarvan blijk te doen geven, door ons daadwerkelijk te steunen. Men kan zulks doen door zich als begunstiger (ster) te doen inschrijven, of door inzending van een bedrag als gift aan een der ondergeteekenden.

Het Bestuur.

Dr. W. W. van der Meulen,
Wd. voorzitter.
C. J. Rolandus, secretaris.
's-Gravenhage, October 1921.
Mevr. van den Steen van Ommeren-Hallo, penningmeesteres, Laan van Meerdervoort 339, 's-Gravenhage.
Mevrouw van Itallie-van Embden.
C. de Neef.

Ingezonden.

Het zal slechts zelden gebeuren, dat op een vergadering van scheidsrechters een speler van reputatie aan het woord is over voetbal in het algemeen en over scheidsrechters in het bijzonder. De Londonsche scheidsrechters hadden dezer dagen dit voorrecht, toen de bekende internationale voetballer en cricketer Hardinge voor hen een voordracht hield.

Hardinge trok het meest te velde tegen de voortdurende onderbrekingen van het spel hoofdzakelijk voor buitenspel. Hij was van meening, dat heel wat van het slechte voetbal, dat men in den laatsten tijd in Leaguewedstrijden te zien krijgt, veroorzaakt wordt door scheidsrechters en spelers gezamenlijk. Wanneer de scheidsrechters eens konden besluiten minder te fluiten, zou men ook belangwekkender wedstrijden zien. Wedstrijden, waarin weinig gefloten werd, waren gewoonlijk van goede kwaliteit, hij oordeelde het daarom wenschelijk, dat de leiders de regels van het spel niet al te strikt toepasten. Scheidsrechters behoorden volgens hem het spel slechts te stoppen voor ernstige overtredingen. In de laatste twee jaar had hij verschillende wedstrijden gezien, welke totaal waren bedorven door al te ijverige leiders. Men moest er aan denken, dat eerste klas voetbal hoofdzakelijk een kijkspel is en alles, wat het spel beter zou kunnen maken, moet met beide handen worden aangegrepen. De buitenspelregel heeft tal van wedstrijden als kijkspel bedorven De voorwaarts waren ten deele schuldig doordat zij de vallen door spelers als Mc. Cracken gelegd, niet wisten te ontloopen, maar aan den anderen kant stond ook weer, dat tal van scheidsrechters de achterspelers hielpen door voor buitenspel te fluiten, ook wanneer de spelers in kwestie niet hinderden.

De spreker drong er dan ook vooral op aan, dat scheidsrechters zich zoo veel mogelijk moesten onthouden van ingrijpen. Die voortdurende stakingen prikkelden de spelers en leidden er toe, dat de goede geest van het spel leed. Het meest onwaardige vond hij het, dat soms de spelers om den scheidsrechter drongen om te trachten een andere beslissing te krijgen. Dat moest onmogelijk gemaakt worden, b. v. door de bepaling, dat een speler slechts tot den scheidsrechter mocht spreken, wanneer deze hem iets vroeg.

De scheidsrechter.

In het bekende Engelsche sportblad Sporting Life vonden we de volgende aardige persiflage op den voetbalscheidsrechter.

Voor het spelen van voetbal zijn verschillende dingen noodzakelijk. Natuurlijk heeft men een veld noodig, verder toeschouwers en spelers en ook een scheidsrechter. Een bal kan verder van nut zijn maar volstrekt noodig is het niet.

Bewijs het volgende: Twee dicht bij elkaar gevestigde vereenigingen speelden tegen elkaar in een, wat rijk aan verbeeldingskracht zijnde schrijvers plegen te noemen „plaatselijke Derby". Een stevige achterspeler nam extra maatregelen en trapte daarbij den bal in een voorbijgaande trein. Dat beteekende onderbreking van het spel. Een der deelnemers — of liever gezegd een der strijders — riep ongeduldig uit: „wat kan ons dien bal schelen, jongens laten we doorspelen". Desondanks wachtte men op een nieuwen bal.

Men kan het dus ook zonder bal doen, een scheidsrechter is echter noodzakelijk. Ik heb langdurige onderzoekingen gedaan omtrent scheidsrechters en ben daarbij tot de slotsom gekomen dat men ze in drie klassen kan indeelen en wel slechte, erg slechte en totaal onbruikbare scheidsrechters, van de laatste soort heeft men het meest.

Ik geloof, dat juist het verkeerde type zich aan het scheidsrechteren wijdt. Om een goed scheidsrechter te zijn moet men verschillende eigenschappen bezitten. Hij moet zijn: vriendelijk, zachtzinnig, ruw, inschikkelijk, hardnekkig, ongevoelig, van sterken wil, plooibaar, elastisch en onhandelbaar. Hij moet in staat zijn te bewijzen, dat wit is zwart, dat een speler niet offside is, als hij het wel is en wel, wanneer hij het niet is. Hij moet bekend zijn met alle vloeken en scheldwoorden van elk land van China tot Peru. Als hij bovendien een beetje van de spelregels weet, kan dat van nut zijn, hoewel dat intusschen nog een open kwestie is.

Men kan komen te scheidsrechteren tegenover 50.000 menschen. Hij moet dan van A tot Z alles van deze menschen weten, hun leven, hun geschiedenis en hun gewoonten. Sommigen hebben op hun coupons Chebea ingevuld terwijl anderen er de tegenpartij op gezet hebben. Hij moet er voor zorgen dat beiden gelijk krijgen!

Een scheidsrechter moet vrijgezel zijn. In het tegenover gestelde geval moeten hij en zijn huisgenooten goed verzekerd zijn, hoewel de premies waar het scheidsrechters en jagers op groot wild betreft, zeer hoog zijn.

Indien iemand al de bovenstaande punten bestudeert, is het mogelijk, dat hij een succesvolle scheidsrechter wordt. De eerste succesvolle scheidsrechter zal waarschijnlijk vereerd worden met alle mogelijke kruizen van verdienste. Mogelijk zal hij ten slotte in de Westminster Abbey worden begraven. De begrafenis zal hij waarschijnlijk op prijs stellen.

Hier te Curaçao staan altijd de beste stuurlieden aan den wal.

Inzender X.

Dat zijn je arbeidsvrienden.

De „Zuid-Limburg" vertelt het volgende geschiedenisje:

De sneltrein Amsterdam—Maastricht jaagt tusschen Utrecht en 's-Bosch door de eentonige weide en poldervlakten, waarin de koebeesten zoeken naar wat gras, dat door de dorrende droogte als benauwend slechts spichtig opschiet en 't valle bruine kleur de frisch-groene weg-vreet....

De sneltrein geeft z'n gewoon aspect te zien als hij voortschuift op Den Bosch aan, nijdig meegesleurd door den zwaar puffenden Jumbo.

In een derde klas coupé zit een Amsterdamsche familie die de benauwende stadsdrukte gaat verwisselen voor het nog benauwen der vacantie feestgedan in het allesbehalve landelijke rust-adememde Valkenburg.

Pa leest ijverig „Het Volk", Ma snuffelt in het „rose weekblad" met den aardigen inhoud of te wel „Haagsche Post"; de dochter bakvisch met wijd-ontblooten ooievaarsnek is één en al verrukking over de koeien in de wei. In een hoek zit stil een Capucijn rammelend z'n grooten houten-kraligen rozenkrans, vroom-biddend z'n brevier.

Nu en dan een paar nijdige blikken van de Amsterdamsche soci-familie in de richting van den biddenden monnik van wien bloote voeten en witte koord neusophalend worden begluurd.

De rest der ruimte wordt ingenomen door 'n Brabantsch vrouwtje, blootshoofds, zindelijk, met bonten schort voor.

De „Volks"-lezer kan het niet langer uithouden; hij maakt veel ritselend gebaar met „Het Volk", kucht en kijkt en.... begint gesprek met Brabantsch moedertje....

Als de meeste gelegenheidpraatjes begint het weer, dan de droogte en met de droogte begint de eerste aanval op de verkapitalistische Maatschappij, en de verkeerde wereldorde. Brabantsche moedertje begrijpt niet veel van de stadhuiswoorden. Pater luistert en bidt, en lacht soms fijntjes in z'n mooien, vollen baard.

En moeder begint nu haar leed te klagen.

Voor twee maanden werd ze weduwe, ze was 12 jaar getrouwd — bijna 12½ lachte ze heel even — had nu 10 kinderen.... Schrikgezichten bij het hooren van dit kinderaantal bij de drie Amsterdammers.

D'r man was timmerman geweest, had 'n zware kou gekapt, welke verwaarloosd was en binnen drie weken had de dood hem weggerukt uit het groote gezin. Z'n laatste verzoek was geweest, de gereedschappen te bewaren voor zijn oudsten, elf-jarigen jongen....

Eén der kinderen was nu in Geldermalsen.... lag zwaar ziek, bijna stervend....

En de moeder was op dat bericht om 3 uur 's nachts op stap gegaan; had te voet den 5-urigen weg afgelegd, omdat het geld voor den trein er niet was... en ging nu weer terug naar de wachtende kinderen....

Medelijdende menschen hadden de terugreis betaald. En terwijl de tranen als 'n verzachtende stroom over de bleeke, ingevallen kaken biggelden, snikte ze het uit, de arme; het stuk menschenleed.

Toen ze uitverteld was, en de oogen sloot, om met zichzelf te zijn in d'r bitter leed, vroeg de „Volks-lezer", of d'r man ook van de arbeiderspartij was geweest of hij ook niet het geluk had gehad socialist te zijn geweest en voor de heerlijke rechten van het verdrukte proletariaat te hebben gestreden....

Van de „rooien?" snikte moedertje uit.

Ja, drie jaar is hij er lid van geweest, en toen hij in 'n hopelooze staking gedreven werd, begon de ellende voor ons gezin.

Alle geluk en welvaart en tevredenheid kwijnden uit ons huisje en om steun vragend bij de kopstukken der beweging, had men niets dan kale beloften. En toen de ellende ten top steeg en ik een jaar ten achter was met mijn huur, zoodat ik ieder oogenblik den deurwaarder verwachtte, bleek achteraf, dat de huur in stilte was betaald door den "pastoor" op wien mijn verblinde man drie jaar had gescholden....

En nu ben ik opgezocht door de Elizabeth-vereeniging, die reeds 5 mijner kinderen plaatste en van welke ik wekelijks van mij onbekende katholieke zijde, 'n weekgeld krijg....

Stilte in de coupé.... De remmen sloegen aan, de trein verminderde zijn vaart, botste en hotste over de wissels en de soci-familie zweeg.

En bij het uitstappen greep de Capucijn in z'n kap en haalde uit z'n eigenaardige spaarpot 'n paar zilverbons, drukte moedertje die in de vuist en zeide:

„'n Arme monnik, zoon van een kapitalist, geeft u dit graag. Mijn medebroeders hadden gevlast op 'n sigaar, ook die kunnen we missen om nog armerer te helpen."

De trein stond met een schok stil.

De soci's kregen een dubbelen schok en, terwijl de bakvisch aan de dure kersen begon, mama de dure aardbeien aansprak en papa zijn havana oprookte, verdween moedertje in de bonte menschenmassa. Geen koperen cent kwam uit de beurs der „arbeidsvrienden."

Berichten uit de Kolonie.

Inspectie.

Zijne Excellentie de Gouverneur bezocht Maandag Plantersrust, het Militair Hospitaal, en Dinsdag de Plantage Hato, waar de waterbouwkundige reeds geruimen tijd aan 't werk is geweest.

Nieuw Beeld.

Morgenavond 6 uur zal in de Cathedraal een Pontificaal Lof plaats hebben ter viering van het feest der Onbevlekte Ontvangenis. Tevens zal Z. D. H. op plechtige wijze het nieuwe beeld wijden, door een milden gever geschonken voor het Maria-altaar. Deze nieuwe Madonna is een kostbaar stuk rijk gepolychromeerd, allerkeurigst van afwerking; een echt beeld van Onze Lieve Vrouw, de Zoete Moeder Maria.

Sinterklaas.

Het echt Hollandsch feest van Sint Nicolaas werd dit jaar weer mooi gevierd in 't Fort. De Militairen waren allen vereenigd met hunne vrouwen en kinderen, toen de muziek de komst van den Heiligen Man aankondigde. De goede Sint wordt modern, kwam niet te paard, maar per auto.

Plechtig binnengeleid werd de groote Kindervriend allereerst hartelijk toegesproken door Kapitein van Roggen, waarop Sinterklaas heel aardig wist te antwoorden.

Toen werden eenige kinderen voor den Bisschop gebracht, stoute en zoete, om een vaderlijke vermaning of een aanmoedigende belooning in ontvangst te nemen.

Er werd braaf gezongen, het was een leuk, echt Hollandsch avondje. Z.

Exc de Gouverneur en familie woonden het feest bij.

Daarna was het bioscoop met lachnummers. Ten slotte kwam het rad van fortuin in beweging en ontvingen de Militairen hunne geschenken naargelang het lot die had toegewezen.

Cuba.

Woensdagmiddag bracht de Engelsche motorschoener *Varuna* 120 menschen uit Cuba hier aan op kosten van 't Gouvernement. We zagen er eenige vrouwen en kinderen onder; en, naar men zegt, waren er nog al zieken.

De Havenplannen voor St. Martin.

Onze geachte Correspondent zou daarvan graag het zijne weten, en misschien zijn er nog meer belangstellende lezers die het op prijs stellen te weten, wat het allernieuwste Koloniaal Verslag daarvan zegt.

Het door den ingenieur Langemeijer ingesteld onderzoek naar de mogelijkheid van den aanleg van een aanloophaven voor de groote vaart in de Groote Baai te St. Martin, is afgeloopen.

Van het voornemen tot aanleg van bedoelde haven is afgezien, omdat, mochten voor enkele jaren aanwijzingen hebben bestaan, welke er op duidden dat eene naar den eisch des tijds ingerichte haven op St. Martin de groote scheepvaart tot zich zou trekken, intusschen gebleken is, dat geen goede gronden meer aanwezig waren voor de verwachting dat groote schepen van eene verbeterde haven op genoemd eiland in eenigszins beteekende mate gebruik zouden maken. Van de uitvoering van een kleiner havenplan is mede voorloopig afgezien, omdat te verwachten is, dat de aan te brengen verbetering niet blijvend zal zijn en dat eenerzijds de instandhouding daarvan telkens terugkeerende niet onaanzienlijke uitgaven zal vorderen, terwijl het anderzijds allerminst vaststaat dat voordeelen van indirecten aard of toeneming van handel en scheepvaart in eenigszins beteekenende mate van de bedoelde werken zouden zijn te verwachten.

Sto Domingo.

Provincia:	Habitantes:
Santo Domingo	146.446
S. P. de Macoris	43.612
Seybo	58,408
Azua	100.577
Barahona	48.180
Samaná	16.915
La Vega	105.820
Pacificador	77.620
Espaillat	50.956
Santiago	122.773
Puerto Plata	59.025
Monte Cristy	67,073
Totáles	897.405

Santo Domingo, Octobre 21 de 1921.

Oratorium.

Het Weihnachts-oratorium van *Heinrich Fidelis Müller* is in Nederland zeer bekend. Meerdere malen waren we in de gelegenheid te genieten van die eenvoudige en toch pakkende muziek. Zoete zangen zijn het, maar zoo innig vroom en teer, dat zij indruk maken en U bijblijven dagen lang. De mooiste ervan worden overal ter wereld gezongen als Kerstliederen, ook hier op Curaçao. Wel een bewijs hoe echt ze in den smaak vallen.

Afwisseling is er ook genoeg door Recitatief, Soli en Koor. Als alle partijen goed bezet zijn, en men beschikken kan over fijne solisten, een flink koor en sterk orkest, kan met het *Oratorium van Müller* heel flink worden uitgehaald en machtig mooi effect bereikt worden, juist door de tegenstelling van Koor, solo en recitatief.

We bewonderen den Eerw. fr. CANUTUS, dat hij de opvoering van dit Oratorium aangedurfd heeft hier op Curaçao, en wenschen hem van harte geluk met het behaalde succes. Professor J. PALM stond hem trouw terzijde met zijn kranig orkest.

Maar, als orkest en koor een volgend jaar wat meer kon worden uit gebreid, zal de voldoening algemeen nog grooter zijn, en de indruk dieper. Of dat mogelijk is op Curaçao?

Vooral, als men zich beperken wil of moet tot het St. Thomascollege?

Ja! we kennen de moeilijkheden! Kom, Frater, probeer het toch; dan krijgen we zeker wat moois.

De Eerw. frater *Geroncius* had de regie der levende beelden. Vooral in het begin werd er veel van hem gevergd. Mooi op tijd kwam alles, en zeer goed opgesteld. Op kleureffect was gelet, evenals op de mooie lijn.

Met wat losser zwier zouden de beelden nog beter hebben voldaan.

Onze gelukwenschen aan spelers en zangers.

Zelfmoord.

Op Bonaire heeft iemand getracht zich den hals af te snijden. Dr. POLAK heeft hem verbonden. Hij is nu buiten gevaar.

Op Curaçao, Koraal Specht, heeft een vrouw zich verdronken in een kuil met water. Toen het lijk gevonden werd was het al in staat van ontbinding, en half opgegeten door varkens en honden.

In beide gevallen is er sprake van zwakzinnigheid, in het laatste al zeer sterk. De vrouw was namelijk uit huis gegaan en toen haar man vroeg: Waar ga je naar toe? had ze geantwoord: Dat zal je gauw genoeg weten."

Zulk een vrouw laat men toch niet alleen haars weegs gaan zonder verder haar gangen te bewaken.

Dagen lang was de vrouw zoek voor men haar lijk vond.

Bijna ieder jaar komen er ongelukken voor met menschen, die niet goed bij 't hoofd zijn. Laat men ze toch beter bewaken, als men ze thuis wil houden en anders naar Hospitaal of Montecrist brengen.

Doodgeschoten.

Op Mary Point, Saba, was iemand op geitenjacht. Hij wilde zijn geweer opnieuw laden, maar kreeg onverwachts de volle lading in den buik. Aan de gevolgen is hij overleden.

Straten en wegen.

Met genoegen vernemen we, dat hier en daar een begin wordt gemaakt met het herstellen van straten en wegen.

Te vergeefs echter zien we uit naar een heerleger wegwerkers, dat zich over het geheele eiland tegelijk verspreidt.

Als dat herstel aan den weg stukje voor stukje gaat, duurt het zoo lang. En men zit buiten al maanden achtereen met bijna onbegaanbare wegen, die door den aanhoudenden regen en de zware trucks en auto's telkens weer slechter worden.

Die toestand wordt onhoudbaar.

In dit buitengewone regenjaar hebben onze wegen een buitengewone herstelling noodig.

Loopen er geen mannen genoeg zonder werk, die graag een centje zouden verdienen?

H. A. P. A. G.

De Hamburg-Amerika-lijn is een consortium waarin Duitschers en Sovjet-Russen gelijkelijk opdeelen; ze hebben er beiden evenveel kapitaal in gestoken.

Waar ze dat kapitaal vandaan halen?

Wel, we hebben altijd gehoord, da H. A. P. A. G. onder bizondere bescherming stond van Noord Amerikaansche belanghebbenden. Daar zal het geld dus wel vandaan komen.

Drama-Tentoonstelling.

~~Die gekke samenkoppeling~~ is van ons.

Geheel eigen vinding!

Ze staat er ter vervanging van een lange correspondentie uit Aruba waarin beschreven wordt de opvoering van het Drama *Sebastiaan* door de leerlingen der Fraters scholen en met grooten lof wordt gesproken over de tentoonstelling van fraaie en nuttige handwerken op de Zustersscholen.

Stoomverbinding.

Dezer dagen kwam de *Diana* weer via Aruba naar Curaçao met veel passagiers. Die stoomverbinding komt er wel, al is ze nu nog intermitteerend met heele lange tusschenpoozen.

Verdronken.

In *Listin Diario* (Sto. Domingo) van 3 November lezen we, dat een zekere JOHN COFFI, Kapitein van de schoener *Juanita*, komende van Bonaire, op 80 mijl van Sto Domingo verdronken is. De man wilde buitenboord gezeten, achter 't schip over een touw zich ontlasten, toen het touw brak en de kaptein in zee viel. Toen de boot werd gestreken om hem te zoeken was hij al verdronken.

Beteekenis der Retraiten.

In zijn „Opbouw"-artikel schrijft prof R. Casimir nog, dat er „natuurlijk gelegenheid moet zijn, om het godsdienstig leven te kweeken." In dit verband wijst de schrijver op de beteekenis der retraiten:

„Het katholicisme heeft zijn retraiten voor verschillende groepen en standen van onderscheiden duur. Ik woonde nog nimmer een retraite bij en kan uit eigen ervaring niet oordeelen. Maar zij moeten, dunkt mij, gunstig werken. Wie zich eenigen tijd onttrekt aan zijn dagelijksch werk en in rustige overdenking doorbrengt, komt tegenover dit werk met meer nadenken en rust te staan. Hij ziet zich zelf objectiever, en menige tegenkanting en tegenslag, die hij ondervond en aan anderen toe schreef, zal misschien blijken een fout te zijn in 't eigen zelf. Men ontmoet eigenlijk nooit een volwassen intellectueel, die niet, als hij boven de 35 of 40 is, reeds zooveel worstelingen in zijn werk heeft gehad, dat het hem niet als een druk heeft aangevoeld, dat geen spoor bitterheid in zijn denken en daden sloop dat hij niet een ander werk wenschte. Weinige menschen van onzen tijd zijn in hun gedachten altijd trouw aan hun levenstaak geweest. Natuurlijk ligt dat ook aan de moeiten van hun werk, maar meer aan hen zelf en om dat in te zien is rust en vrede noodig. Wanneer nu nog de retraite geschiedt onder ervaren leiding, wanneer zij samenbrengt met geestverwanten, wier gezelschap verfrischt, dan werkt een retraite als geestelijk bad. De bezoeker komt vernieuwd te voorschijn, verjongd in zijn geloof, gesterkt in zijd levensmoed..."

Terugkeer tot de R. K. Moederkerk.

Vorst Ceorg von Solms-Braunsfels, wiens voorouders destijds de bevolking in het Duitsche district Zetzlar van het R. K. geloof tot het protestantsche brachten, en die zelf ook voor enkelen tijd nog patroon was over meer dan twintig evangelische predikantsplaatsen in het district, is tot de moederkerk van Rome teruggekeerd.

Aan de familie van Georg van Solms-Braunsfels behoorde ook tot dusver het voormalige praemonstratenserklooster Altenberg bij Wetzlar, waarvan de kerk sinds den hervormingstijd gebruikt werd voor protestantsche godsdienstoefeningen. Naar verluidt, zal nu het oude klooster in eigendom overgaan aan den Bisschop van Trier.

Cine.

De conseil général van 't Loire-departementi heeft eenstemmig de volgende resolutie aangenomen:

Gezien de verruwing der jeugd en de toenemende criminaliteit vooral ook bij personen van jongeren leeftijd, is de raad van oordeel, dat films, waarin diefstallen en moord-scénes vertoond worden, welke films vaak niet anders zijn dan een verheerlijking van de laagste instincten, in het Loire-departement verboden dienen te worden.

De raad dringt er bij de bevoegde autoriteiten op aan, dat deze hun invloed zullen aanwenden, opdat de cinema's meer verheffende en tot ware burgerdeugd opvoedende vertooningen op het doek brengen.

Oficiëele berichten.

De onderwijzer 2e klasse S. van de Vrede is eervol ontheven van zijn werkzaamstelling aan de Emmaschool en is werkzaam gesteld aan de Hendrikschool.

De heer H. J. C. Henriquez is onder dankbetuiging voor de door hem bewezen diensten, eervol ontheven van de leiding van de strooheedenvlechtnijverheid in de kolonie, en de Inspecteur van het onderwijs is belast met het toezicht over de vlechtleergangen en -scholen in deze kolonie.

Aan den seinwachter op het Waterfort J. W. Tschumie is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Aan Mej. A. E. de Haseth, 2e klerk ten kantore van den Inspecteur van het onderwijs, is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Aan den kommies 1ste klasse tevens havenmeester en loods op St. Eustatius H. Briet is tot herstel van gezondheid drie maanden verlof verleend, en de heer Nat. Mussenden is tijdelijk met die werkzaamheden belast.

Aan den heer J. W. T. Schotborgh is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als secretaris van den voogdijraad op St. Eustatius en de heer B. T. Houtman is als zoodanig benoemd. De heer M. J. P. de Groen is benoemd tot lid, tevens voorzitter van den voogdijraad op Saba.

Het aan den griffier van het kantongerecht op de bovenwindsche eilanden O. E. H. A. Waters Gravenhorst Brouwer verleend verlof is opdiens verzoek ingetrokken.

Aan den assistent-landbouwkundige op St. Martin G. J. van der Plaats is de persoonlijke titel van landbouwkundige in de kolonie Curaçao verleend.

Aan Mej. E. Johnson, onderwijzeres in nuttige handwerken op Saba, is om gewichtige redenen een maand verlof verleend, en Mvr. V. Hassel-Johnson is tijdelijk als zoodanig aangesteld.

H. Moesker is benoemd tot tijdelijk agent van politie 2e klasse alhier.

De heer J. W. Hart is benoemd tot plaatsvervangend lid van den voogdijraad op Bonaire.

De agent van politie 2e klasse L. Posner is tijdelijk benoemd tot agent 1ste klasse.

Aan den agent van Politie 2e klasse M. Rafine is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den heer Julius L. Penha is, onder dankbetuiging voor de aan de kolonie bewezen diensten, eervol ontslag verleend als tijdelijk lid van den Raad van Bestuur op Curaçao.

Aan den heer O. L. van Romondt is ontslag verleend als lid van den voogdijraad op St. Martin N. G. en de heer J. Richardson is als zoodanig benoemd.

INSPECTIE-ONDERWIJS.

Leergang voor Handelsonderwijs.

Bij voldoende deelneming zal in 1922 op Curaçao een leergang voor handelsonderwijs geopend worden.

Er zal onderwijs gegeven worden in Boekhouden en Handelsrekenen, Nederlandsche, Spaansche en Engelsche Handelscorrespondentie.

Deelnemers kunnen zich tot en met **27 December a. s.** aanmelden op het kantoor van den Inspecteur van het Onderwijs, Fort Amsterdam, boven het postkantoor. (Geopend alle werkdagen van 8—12 en van 1—3).

Curaçao, 28 November 1921.

De Inspecteur van het Onderwijs,

H. MEERDINK.

2—2

INSPECTIE-ONDERWIJS.

Leergang voor Zeevaartkunde op Curaçao.

Bij voldoende deelneming zal 3 Januari 1922 op Curaçao opnieuw een leergang voor **Zeevaartkunde** worden geopend.

Jongelieden, die voldoende lager onderwijs hebben genoten, kunnen tot den leergang worden toegelaten, mits zij den leeftijd van 15 jaren hebben bereikt.

Het onderwijs zal zich in de eerste plaats tot practische zeevaartkunde bepalen.

Deelnemers kunnen zich vóór **30 December** a.s. aanmelden bij den Leider van den Leergang voor Zeevaartkunde, den heer C. Hoek, Havenkantoor Handelskade.

Curaçao, 28 November 1921.

De Inspecteur van het Onderwijs,

H. MEERDINK.

2—2

INSPECTIE-ONDERWIJS

LEERGANG VOOR VERVOLGONDERWIJS.

Bij voldoende deelneming zal er in 1922 gelegenheid bestaan tot het ontvangen van vervolgonderwijs.

Er zal onderwijs gegeven worden in Nederlandsche, Engelsche en Spaansche taal en in Rekenen.

Deelnemers kunnen zich tot en met **27 December a.s.** aanmelden op het kantoor van den Inspecteur van het Onderwijs, Fort Amsterdam, boven het postkantoor. (Geopend alle werkdagen van 8—12 en van 1—3.)

Curaçao, 28 November 1921.

De Inspecteur van het Onderwijs,

H. MEERDINK.

2—2

St. Thomascollege.

Leerlingen voor het Nieuwe Schooljaar kunnen worden aangegeven, dagelijks tusschen 8—12 v. m.

Het hoofd der school

fr. M. Hermenigild.

4—1

Wilhelminaschool.

Gelegenheid tot inschrijving van nieuwe leerlingen elken schooldag van 8.30 v. m. tot 2.45 n. m. en van 19—23 December van 9—12 v. m.

Het Hoofd der School

J. S. G. Haayen Spit.

2—1

POSTERIJEN. Virginia van Neijte, Anna Maria Tromp, Romani Ninponocero, Juan A. Cuenca, Santiago Mala, Antonio Perez, Mary Ana Salomon, R. Kogeldans, Harry Kappel, J. W. Hofstra, R. Fonseca, Susane Bulbaai, Cornelio Ida, Tom Archew, Bartolo Barber.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand November 1921 aandeden, met vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand November 1921.	84	12,965	11,830	81	345,693	203,015
Vorige maanden	999	196,537	180,726	717	3,239,772	1,905,607
Totaal	1083	209,502	102,564	789	3,585,465	2,108,622

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij

Zeilvaart.

In de maand Nov. 1921

Binnengekomen van :		*Uitgezeild naar :*	
Aruba	23	Aruba	23
Barbados	3	Barbados	2
Bonaire	30	Bonaire	31
Bov. Eilanden	1	Bov. Eilden.	1
La Guaira	1	Cumana	1
La Vela	13	La Guaira	1
Macoris	1	La Vela	12
Maracaibo	1	Maracaibo	3
Martenique	1	Pto Cabello	7
Pampatar	1	Pto Rico	2
Pto Cabello	4	Rio Hacha	1
Pto Rico	4	Sto Domingo	1
Sto Domingo	1	Martenique	1
		Zee	1
Totaal 84		Totaal 89	

BUITENLAND.

De Conferentie te Washington.

We mogen ons verheugen, dat door de kopstukken van de voornaamste rijken der wereld weer eens ernstig gesproken wordt over ontwapening en vrede, heel groot oogenblikkelijk succes, de werkelijke ontwapening, verwachten we toch niet van de conferentie te Washington. Zelfs geen algemeene vermindering van bewapening, waar ten slotte de ontwapening op neer zal komen.

Japan verkiaart uitdrukkelijk zich niet te kunnen inkrimpen tot 60% van haar oorlogsvloot.

De veiligheid van den Staat eischt minstens het in stand houden van 70% harer schepen.

In Japan zelf wordt men woest over het voorstel van Amerika en dreigt Admiraal Kato en heel de Japansche Missie niet meer te zullen toe laten op Japansch grondgebied, als de Admiraal toegeeft.

Maar heel de Conferente is op de hand van Amerika.

Misschien is werkelijk de eenige manier om het spoedig uitbreken van een nieuwen wereldoorlog te voorkomen gelegen in het klein maken en klein houden van Japan.

Want dat het daar broeit en gist is heel zeker.

Frankrijk krijgt ook leelijke dingen te hooren naar aanleiding van de Ontwapeningsconferentie. Lord Curzon, de Secretaris van 't Buitenlandsch Ministerie, kon te Londen harder en scherper spreken dan Lord Balfour te Washington. Duidelijk heeft Lord Curzon doen uitkomen, dat Engeland sterk voelt voor een meer toenaderende houding tot Duitschland en de starre houding van Frankrijk daarom afkeurt. Men moet Duitschland tijd gunnen om wat bij adem te komen en weer op krachten te raken. Duitschlands nijverheid kan in de wereld niet gemist worden, evenmin als Duitschlands koopkracht.

Frankrijk neemt een eenzame positie in, door niemand gevolgd, door niemand gesteund.

Door Frankrijk wordt de oorlogstoestand over de wereld bestendigd.

Dat is hard om te hooren. Nog harder is het in te zien, dat zij, die zoo spreken gelijk hebben.

Frankrijk zal het moeten afleggen tegen de algemeene opinie der Mogendheden.

Ook op ander gebied.

Frankrijk eischt een nieuwe termijnbetaling van zooveel milliard op 15 Janauri. Frankrijk zegt dat Duitschland best betalen kan en het ook zeker doen zal.

En wat gebeurt er?

Heel de wereld zegt, het tegen deel. Overal gelooft men, dat Frankrijk het onmogelijke eischt en Duitschland zeker niet betalen zal.

Dat is niet aan een doove gezegd.

Natuurlijk zal Duitschland nu niet betalen op 15 Januari, omdat het weet, dat alle Mogendheden op zijn hand zijn.

Men spreekt zelfs van een moratorium, een uitstel van betalen voor zeven jaren.

Vreemd, daar is Frankrijk ook voor.

Om de preferentie niet te verliezen, als het toch weer op betalen aankomt.

De Conferentie te Washington moge dan al geen ontwapening brengen, een opluchting van den gespannen toestand gaf ze toch wel.

En als de grootste spanning voorbij is, wordt het gevaar voor springen veel minder.

Zoo draagt Washington toch iets bij voor den algemeenen vrede.

Willen we hopen.

Militaire bezuiniging in Amerika.

Op 31 December 1921 zullen alle tijdelijke bijzondere commissies automatisch ophouden te bestaan.

In verband met de inkrimping van de sterkte der marine zullen een groot aantal zeeofficieren den dienst verlaten. Er is bovendien aan de bevelhebbers van alle kuststations en alle marine-inrichtingen op het vasteland bevel gegeven, na te gaan, welke officieren absoluut noodzakelijk zijn en welke diensten door niet-officieren kunnen worden waargenomen. Hierdoor hoopt men, een groot aantal officieren voor den werkelijken dienst op de vloot vrij te krijgen, zonder dat de overige dienst er schade door leidt. Een dergelijke maatregel zal ook voor het vliegwezen worden genomen.

De toestand in Opper-Silezië.

In het ditstrict Kattowitz is door Engelsche soldaten een groot geheim wapendépot ontdekt, toebehoorend aan Poolsche insurgenten.

In Rybnik heeft de vergadering van Duitsche en Poolsche socialisten plaats gehad, waarin de Polen zich bereid verklaarden met de Duitschers een lijn te trekken, teneinde te verkrijgen, dat Opper-Silezië Duitsch blijft.

De staat van beleg is voor geheel Opper-Silezië opgeheven. Ook in het district Tarnowitz hebben op voorbeeld van de bevolking te Rosenberg en Dublinitz tusschen Polen en Duitschers besprekingen plaats gevonden over de ondeelbaarheid van Opper-Silezië.

Het schijnt, dat in deze districten en ook in het district Rybnik een ommekeer heeft plaats gehad.

Mexico.

Volgens berichten heeft president Obregon de regeling tusschen den Mexicaanschen minister van financiën Huerta en de vertegenwoordigers van de Amerikaansche petroleumbelangen goedgekeurd. Dit beteekent een onmiddelijke hervatting van de petroleumproductie in het Tampicogebied, alsmede de opheffing van het regeeringsembargo op de petroleumvoorraden.

Een vreeselijk requisitoir

is opgesteld door een sub-commissie der vergadering van den Volkenbond.

Volgens de „Daily Telegraph" wordt in genoemd rapport o.a. het volgende gezegd:

1e. De wapenfabrikanten zijn er steeds op uit geweest hun eigen regeeringen en bevolkingen over te halen tot het voeren van een oorlogspolitiek en het uitbreiden der bewapeningen.

2e. Deze firma's hebben voortdurend getracht de regeeringsambtenaren, zoowel in het binnenland als in het buitenland om te koopen.

3e. De wapenfabrikanten hebben valsche berichten verspreid over de militaire en vlootbouwprogramma's der verschillende landen, ten einde de oorlogsbegrootingen te stimuleeren.

4e. De wapenfabrikanten hebben getracht de openbare meening te beinvloeden door de controle in handen te krijgen van de pers, zoowel binnenlands als buitenlands.

5e. De wapenfabrikanten hebben internationale wedstrijden in bewapening georganiseerd, waardoor de wedijver nog verscherpt is, door het eene land tegen het andere uit te spelen.

6e. De wapenfabrikanten hebben openbare trusts gevormd, welke den prijs der wapenen, welke aan de regeeringen geleverd werden, voortdurend hebben verhoogd.

Zouden er nu toch werkelijk menschen bestaan, die het winstbejag zoo ver drijven, dat zij daarbij den vrede en de welvaart van geheele landen achterstellen?

Als het niet door de officieele commissie uit een ernstig lichaam als de Volkenbond werd gezegd, zouden we er geen oogenblik aan denken, het te gelooven.

Het geheim der bioscoop

De bioscoop-industrie, die zoo vaak groote en kleine kinderen in spanning houdt door geheimzinnigheden te vertoonen, blijkt nu zelf een vreeselijk geheim achter haar schijngevels te hebben verborgen.

Dit is voor den dag gekomen, toen de aan geregelde bioscoopbezoekers bekende Fatty door de Amerikaansche justitie werd gevangen gezet, verdacht van moord onder afschuwelijke omstandigheden op een jong meisje, eveneens tot den kring der bioscoopartisten behoorend.

Het bleek, dat in dien kring de schandelijkste toestanden heerschten, dat er werd gedronken en met de eerbaarheid op de walgelijkste wijze gespot.

Het Amerikaansche publiek is zeer opgewonden; de meeste bioscoopondernemers wagen het niet meer om films te vertoonen, waarop Fatty zijn dikke rollen speelt (op Curaçao nog wel) en indien ze 't wagen, ontvlamt meestal de verontwaardiging van het publiek.

Men dreigt den artist te zullen dooden als hij wordt vrijgelaten en tracht uit te visschen, wie van de bekende en tot nu toe bewonderde film-beroemdheden nog meer aan de thans bekend geworden uitspattingen schuldig zijn. In elk geval wordt thans duidelijk, waarom de bioscoop veelal een zoo moreel slechten invloed op het publiek uitoefent. Op zichzelf behoefde dit volstrekt niet het geval te wezen.

Maar het blijkt gevolg te zijn van de gesteldheid der meeste filmartisten, die de vertooningen geven, waarnaar dan over de geheele wereld de toeschouwers zitten te kijken.

Wiezelf niet zedelijk hoog staat, kan onmogelijk een goeden invloed op anderen uitoefenen, ook niet door een film.

De gedachten stralen altijd door de gebaren heen.

Een auto-tram.

De Tramweg-Maatschappij Groningen-Paterswolde-Eeldeonderhield, aldus het „Polyt. Wkbl.," sedert 1806 een dienst per paardentram tusschen bovengenoemde plaatsen.

De maatschappij beleefde goede jaren en wist een niet onbelangrijke financieele reserve te vormen. Met de oorlogsjaren kwamen, als overal elders in het verkeerswezen, de zorgen: paarden, paardenvoer, hoefbeslag, materialen, loonen werden zeer duur.

Overwogen werd om de dure en langzame paarden-tractie te vervangen coor kleine benzine-locomotieven hetgeen bij de Apeldoorsche tram onder soortgelijke omstandigheden tot goede resultaten had gebied.

De Eelderweg, waarop de tramweg is aangelegd, is echer gebouwd op een veenachtigen grondslag, zoodat, zelfs bij aankoop aan de lichtste benzine-locomotieven, de bovenbouw van den tramweg zeer verzwaard moest worden.

Zoo is men er toe gekomen om de paarden te vervangen door een gewonen vrachtauto op luchtbanden. Genoemd blad geeft er de volgende bijzonderheden van:

Gekozen werd de één-tons-Ford-truck, de kleinste en goedkoopste vracht-auto ter wereld.

Proefritten in den winter 1920—1921 toonden aan, dat de wagen onder de ongunstigste omstandigheden, en met een staalkabel als koppeling gemakkelijk twee beladen tramwagens kon vervoeren met een snelheid van ruim 20 K.M. per uur, en desnoods ook wel 3 tramwagens.

Een voetbel, als in gebruik bij de gemeentelijke electrische tram, vervangt de auto-signalen, terwijl vóór op den auto een bord met het woord „tram" (des avonds verlicht) den automobielen op den weg, voor zoover noodig, het karakter van deze auto-locomotief duidelijk toont.

Voorts werd de tramweg over zijn volle lengte nauwkeurig „gelicht" en „gericht" hetgeen zeer noodzakelijk bleek. Ten slotte is in de maak een verbetering der petroleumverlichting door het aanbrengen van acetyleenlampen van groote lichtsterkte, terwijl in 't zomerseizoen elke auto 300 L. water zal meevoeren, om dit onderweg voor de wielen te sproeien, ten einde het stofbezwaar te ondervangen. Aldus toegerust is een zeer behoorlijk en vrij snel vervoermiddel verkregen, dat, hoewel het op het eerste gezicht een eenigszins vermakelijken indruk maakt, toch onmiskenbare voordeelen heeft.

Hier is namelijk gecombineerd de groote tractiewrijving van rubberwielen op straatsteenen met een lichten luchtigen last van stalen wielen op stalen rails. Dit komt zeer sterk tot uitdrukking in het aantal vervoerde personen per paardekracht van den Ford-motor. In het drukke zomerseizoen heeft de 20 P.K. Ford meermalen 3 overbelaste tramwagens met meer dan 160 personen op tijd vervoerd, dit is ruim 8 personen per paardekracht, voorwaar een record! Voorts gebruikt de autolocomotief slechts één liter benzine per 5 K.M., terwijl de motor voor zijn taak berekent schijnt en geen abnormale slijtage vertoont.

Door het uitblijven van ongevallen en storingen mocht het nieuwe vervoermiddel zich verheugen in een stijgende populariteit bij het publiek, zoodat men den afgeloopen zomer een zeer druk vervoer mocht boeken.

Als bijkomstige voordeelen van de beschreven tractiewijze mogen nog genoemd worden:

1e. Het gemis van wissels, draaischijven enz. voor het omwisselen der locomotieven, alsmede van een locomotief-werkplaats, daar de auto's in een naburige garage worden nagezien.

2e. De capaciteit der auto-locomotieven om 1000 K.G. bagage (in geval van nood ook reizigers) te vervoeren.

Bij den aanvang der reorganisatie heeft het bestuur der tramwegmaatschappij den moed en het doorzicht gehad, het tarief aanmerkelijk te verlagen, hetgeen in niet geringe mate tot het drukke vervoer heeft bijgedragen.

Tot slot de personeel-kwestie. Het personeel van de paardentram bestond uit een directeur en 10 beambten. De auto-tram wordt bediend door één chauffeur, die tevens de centrale beremming bedient en één conducteur. Met 3 chauffeurs en 3 conducteurs is een dienst te rijden van tweemaal zooveel tramkilometers als de oorspronkelijke paardentram, dank zij de verdubbelde snelheid. Geleidelijk zullen dus 4 van de 10 beambten ontslagen kunnen worden.

Als merkwaardigheid zij nog vermeld, dat de voormalige paardenkoetsiers, na zes weken instructie door beroeps-chauffeurs in bediening, onderhoud en kleine herstellingen van de Ford-auto's volledig afgericht waren.